

AIÜB-1/2011.
(AIÜB-49/2010-2014.)

R é s z j e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2011. február 14-én, hétfőn, 10.00 órakor
az Országház főemelet 58. számú
tanácstermében megtartott üléséről

Napirend:

2. Magyarország Alkotmányának szabályozási elveiről szóló határozati javaslat (H/2057. szám)
(Az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság önálló indítványa)
(Általános vita)

Elnököl:

Dr. Balsai István (Fidesz), a bizottság elnöke

Tartalomjegyzék

Magyarország Alkotmányának szabályozási elveiről szóló határozati javaslat (H/2057. szám); az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság önálló indítványa; általános vita	1
<i>Dr. Salamon László szóbeli kiegészítése</i>	<i>1</i>
<i>A kormány álláspontjának ismertetése (Dr. Répássy Róbert, KIM)</i>	<i>5</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>6</i>
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	<i>7</i>

(A napirendi pont tárgyalásának kezdete: 10 óra 14 perc)

Magyarország Alkotmányának szabályozási elveiről szóló határozati javaslat (H/2057. szám); az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság önálló indítványa; általános vita

DR. BALSAI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK):
Áttérünk a 2. napirendi pontra: Magyarország Alkotmányának ismert szabályozási elveiről szóló határozati javaslat. *(Az MSZP képviselői elhagyják az üléstermet.)* Az eseti bizottság önálló indítványa; Salamon László elnök úrnak adom meg a szót mint az indítvány előterjesztőjének.

Kérem, rögzítsük a jegyzőkönyvben, hogy az MSZP-hez tartozó képviselőtársaink elhagyták az üléstermet.

Dr. Salamon László szóbeli kiegészítése

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alkotmányügyi Bizottság! Azzal szeretném kezdeni, hogy nyilván értesültek a médiából, a

sajtónyilvánosság híradásaiból arról, miszerint a Fidesz-kereszténydemokrata frakciónyilvánosság a múlt héten egy olyan döntést hozott, hogy egy olyan javaslatot terjeszt elő és támogat, amelynek értelmében az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság alkotmánykoncepciója nem fog jogi erejű érvényre emelkedni. Ennek a döntésnek - amely módosító javaslat formájában is megjelent, Lázár János és Harrach Péter frakcióvezető urak jegyezték - gesztus értéke van, és az a célja, hogy egy olyan jogi helyzetet teremtsen a koncepcióvita lezárása után is, amely nem köti a parlamentet. Tehát nem fog születni e módosító javaslat értelmében a parlament további alkotmányozó tevékenységét kötelező jogi erővel megkötő koncepció. Ennek célja nyilvánvalóan az - ezt ki is nyilatkoztattuk -, hogy mindent el akarunk követni annak érdekében, hogy valamennyi parlamenti párt vegyen részt a vitában, ne érezzék eleve értelmetlennek a részvételt - hozzáteszem zárójelben, természetesen, ha nem tettük volna, ezt akkor sem lehetne mondani, de ne érezzék így -, és a módosító javaslatból kiolvashatóan az Országgyűlésnek egy olyan döntést javasolunk, hogy felhívjuk a frakciókat, hogy ki-ki a maga alkotmány-törvényjavaslatát terjessze elő. Ehhez még hozzátartozik, hogy egy olyan házszabály-módosítás is készülöben van, amely alternatív alkotmány-törvényjavaslatok tárgyalását lehetővé teszi. Ettől a pillanattól kezdve ez a koncepció tulajdonképpen egy vitairattá vált, és én is így mutatom be. Mint az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság elnöke a bizottság képviselőjeként a koncepció mellett érvelek itt most a bizottságban is és fogok érvelni természetesen az Országgyűlésben is, tudva, hogy ugyanakkor nyitott a magyar alkotmány kérdése minden tekintetben.

Nos, ennek előrebocsátása után a következőket szeretném a bizottság munkájáról elmondani. Mivel itt sokan tagjai a bizottságnak, és már sokszor elmondtuk, nem akarom részletezni a munkamódszert különösebben, csak nagyon tömören utalni arra, hogy az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság nem akart a társadalmi körökből megfogalmazható vélemények elébe vágni egy koncepció eleve elkészítésével, ezért úgy indította munkáját, hogy az alapvető államhatalmi ágak képviselőihez, az alkotmányban megnevezett egyéb állami szervek képviselőihez és vezetőihez fordult, nemzeti és etnikai kisebbségi önkormányzatokhoz, helyi önkormányzati szövetségekhez, továbbá megkereste a tudomány műhelyeit, mind a tíz egyetemünket, a Magyar Tudományos Akadémia Jogtudományi Intézetét, és mint ismeretes, megállapodtunk abban is, hogy a frakciók öt-öt társadalmi szervezet felkérnek véleménynyilvánításra; ez is megtörtént. De ezen túlmenően mindenki számára, legyen az magánszemély vagy társadalmi szervezet, lehetővé tettük, sőt ösztönöztük a véleménynyilvánítást. Ennek eredményeként 2010. december 20-áig 247 vélemény vagy észrevétel érkezett be.

A munkánkkal párhuzamosan számos konferenciára, szimpóziumra, kerekasztal-beszélgetésre került sor, melyek szervezésében ugyancsak az egyetemek, kiemelten az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem játszott szerepet, sőt nyílt napokat is tartottunk, és a nemzeti konzultációt nem tekintjük befejezettnek, tehát a már elkészült alkotmánykoncepcióra is jelenleg is érkeznek a vélemények, s mint ismeretes, indul egy széles körű nemzeti konzultáció, amelynek különböző formái ismeretesek. Nos, tehát ez a koncepció így készült el, munkacsoportokban; a munkacsoportok dolgozták ki a különböző alkotmányos területekre a javaslatukat. A munkacsoportok munkájának befejezéséig még valamennyi frakció részt vett a munkában, majd a bizottsági vita következett; ebben már az MSZP és a Lehet Más a Politika képviselői nem vettek részt. A Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői egészen november 16-áig, a bizottsági tárgyalások lezárásáig és az akkor megfogalmazódott kérdésekben hozott döntések meghozataláig részt vettek a vitában. Így készült el a koncepció, melyet 2010. december 20-án terjesztett az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság az Országgyűlés elé.

Ami a koncepció érdemét illeti, mivel ezeket az alkotmányügyi bizottság tagjai, különösen akik egyben tagjai az eseti bizottságnak is, ismerik, és a honlapunkon minden

képviselőnek mindig mindent megküldtünk, ezért azt gondolom, megengedhetek bizonyos időtakarékosságot, hogy nem túl hosszan indokolom a koncepció elemeit; a legfontosabbakat szeretném kiemelni.

Az egyik alapvető megközelítése volt a bizottságnak, hogy egy emelkedett hangvételű és ebből következően kisebb terjedelmű alkotmányra, alkotmány kialakítására tesz javaslatot, amelyben a leglényegesebb alkotmányos alapelvek, illetőleg az alapintézményeket illetően a legfontosabb és garanciális szempontból is a különös jelentőségű védelmet illető szabályok jelennek meg, azzal, hogy a további részletek, ideértve a garanciális részleteket is, kétharmados törvényekben kerülnek elhelyezésre, és a garanciális szempontokra igényt már nem tartó további rendelkezések akár egyszerű törvényben is. Itt jegyzem meg, arra teszünk javaslatot, hogy visszatérve a régi magyar közjogi szóhasználat hagyományaihoz, a kétharmados törvények „sarkalatos törvények” elnevezést viseljenek.

Ez az alkotmány, illetve az alkotmányos rendszernek ez a struktúrája tulajdonképpen nem új dolog, már a voltaképpeni jelenlegi alkotmányos rendszer is erre épül fel. Az alkotmányjog területét képező szabályok struktúrája hármas szintű: legmagasabb szinten, a jogrendszer csúcán álló alkotmány alkotmányként tartalmazza a legmagasabb szintű alkotmányjogi szabályokat; a következő szintet a kétharmados törvények képezik - idesorolhatjuk, bár nem törvény, a Házaszabályt is -; s vannak törvények is, amelyek rendelkeznek szintén alkotmányos kérdésekről. Tehát ennek a struktúrájának tulajdonképpen csupán némi hangsúlyeltolódására, ebben a struktúrában megjelenő némi hangsúlyeltolódásra teszünk javaslatot akkor, amikor bizonyos kérdések részleteinek szabályozását már nem az alkotmányban gondoljuk. Csak példaképp mondom, nem a teljesség igényével: ilyen a rendkívüli jogrenddel kapcsolatos szabályozás kérdésköre, ilyen a népszavazásra vonatkozó szabályozás kérdésköre, és ilyen a választójogi kérdések szabályozásának a kérdése.

A cél az, hogy így biztosítsuk a jogrendszer csúcán álló alkotmány tekintélyét, óvjuk meg a túlzottan gyakori módosításoktól, amelyek elég nagy számban fordultak elő az utóbbi két évtizedben. Ezt szolgálja többek között az a javaslata is a bizottságnak, hogy az alkotmány további módosítására majd úgy kerülhessen csak sor, hogy két egymás követő parlament hozzon azokban egybehangzó, egyébként kétharmados döntést. Az alkotmány stabilitásának a megőrzéséről és biztosításáról van szó.

Ami az alkotmányos értékeket jelenti, léteznek az alkotmányosságának egyetemes értékei a XVIII. század végétől: a népszuverenitás, az államhatalmi ágak szétválasztása vagy röviden hatalommegosztás, a jogegyenlőség, a jogállamiság, illetőleg az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogainak a biztosítása. Ezen alkotmányossági követelmények nélkül alkotmányos állam nem létezik. Természetes, hogy ezeket az elveket, értékeket megőrizzük és átvenni javasoljuk az új alkotmányban is. Ezen kívül azonban azt gondoljuk, hogy a jelenleg hatályos alkotmány hiányosságát szenved abból a szempontból, hogy a nemzeti összetartozás kérdéseit, a köz javainak a megőrzését, a természeti erőforrások védelmét, a kulturális örökség megtartását és egyáltalán a magyar történetiség vállalását nem fejezi ki kellőképpen, sőt majdhogynem azt mondhatnám, hogy több mint hiányos ebből a szempontból az alkotmány. Azt gondoljuk, hogy az új alkotmánynak ezeket a kérdéseket pótolnia kell; ezt szolgálja a preambulumba tett javaslatunk, illetőleg ezt szolgálja az alapértékeket tartalmazó „alapvető rendelkezések” címszó alatti javaslatunk is. Hozzáteszem, itt egyébként az értékeket lehet és indokolt is bővíteni.

Talán annyit hadd jegyezzek meg, hogy egy olyan helyzetet kell kijavítanunk, amely 1989-ben azáltal jött létre, hogy érvényesült az, hogy minden alkotmány a maga korának a kihívásaira akar választ adni. '89-ben egy négy évtizedes diktatúra után olyan korszakban alkotmányoztunk, amely diktatúrában az alapvető emberi jogokat semmibe vették, az individuumot, autonómiát eltiporták vagy legalábbis meg akarták törni, és egy hamis kollektivistá tudatot teremtettek. Ennek az ellensúlyozására helyezett az alkotmány rendkívül

erőteljes hangsúlyt az egyén védelmére és az egyén jogaira, és hozzáteszem, ezt nagyon helyesen tette, és ez történelmi tett volt. De kicsit szem elől tévesztettük a közösségi értékeknek - sőt nem is kicsit - és azoknak a kérdéseknek a védelmét, amiről az imént szoltam, és önmagamat ismételnem nem akarom. Ezt kell pótolni, még egyszer mondom, részben a preambulumban, de különösen az „alapvető rendelkezések” címszó alatti új szabályok révén.

Az alkotmány szerkezete is üzenetértékű: nem mindegy, hogy milyen kérdéseket milyen sorrendben szabályozunk. Kifejezetten helytelennek tartjuk azt - nem csak mi, ez teljesen általánosan elfogadott vélemény volt az alkotmányjog művelői körében már régóta, de a bizottság is magáévá tette azt -, mármint hogy helytelen és rossz megoldás, hogy az alapvető jogok az alkotmány XII. fejezetében, az alkotmány végén helyezkedik el, méltatlanul van hátrásorolva. Ezen változtatni kell, és a koncepció erre javaslatot tesz akkor, amikor az alapvető rendelkezéseket követően nyomban az alapvető jogokra kíván kitérni.

Az alapvető jogok katalógusa egyébként hiánytalan, abban az értelemben, hogy az európai alapjogi chartát követi. Megjegyzem, az 1989-es alkotmány is azt tette - esetleg ez nem mindenkinek tűnik fel. És azt kérem, az ne zavarjon meg senkit, hogy a koncepció nem említi meg mindent, például a kínzás tilalmát, mert részletkérdésnek tartja, de nagyon fontosnak. Tehát az alkotmány normaszövegének ezeket a kérdéseket, amelyeket konkrétan nem fogalmaztunk meg, nyilvánvalóan tartalmaznia kell. Tehát senkit ne tévesszen meg az, hogy a koncepció tulajdonképpen az alkotmánynak mint absztrakciónak az absztrakciója, és nyilvánvalóan a normaszöveg részletesebb kibontást fog igényelni, de alapvetően már az 1989-es alkotmány is az európai charta valamennyi rendelkezését átvette, a rabszolgaság tiltásának a kivételével. Ez az egyetlen az európai chartában, amit nem tüntettünk föl, és továbbra is ezen az irányvonalon mozgunk.

Ami az alapvető jogok jogfilozófiai alapját illeti, az alkotmány, szintén a mostani rendelkezéssel egyetértően, a természetjog filozófiájára és nem a jogpozitivizmusra épít. Tehát hangsúlyozza, hogy az emberi jogok az ember veleszületett, sérthetetlen és elidegeníthetetlen joga, nem az állam adománya. További szempont az, hogy az alapvető jogok korlátozását ugyanakkor, mint minden alkotmányos rendszerben, itt is biztosítani kell, hiszen az alapvető jogok egymással is ütközhetnek, versengenek egymással. Itt az alkotmányügyi bizottságban az elmúlt években számtalan törvénynél tapasztaljuk ezt, és az alkotmánybírói gyakorlat az alapvető jogok tekintetében mással sem foglalkozik, mint az egymással versengő alapjogokkal; illetve az alapjogok gyakorlásánál nyilvánvalóan a közérdek szempontjait is méltányolni kell. Itt sincs új gondolat az alkotmánykonceptióban. A koncepcióban szereplő korlátozási javaslat az 1950-ben kötött római egyezmény átvétele. Jegyzem meg, abban szerepel az erkölcsök is mint lehetséges korlátozási szempont. Ennek a római egyezménynek - egyetlenegy európai ország kivételével - valamennyi európai ország a tagja; ez Európa tanácsi égisz alatt létrejött egyezmény, és hogy így mondjam, Európa tanácsi tagsági feltétel az ebben az egyezményben való részesség. Ennek a szabályát javasoljuk tehát átvenni, kombinálva az Alkotmánybírói által kialakított szükségességi-arányossági teszt szabályával.

Részleteiben az alapvető jogokkal nem kívánok külön foglalkozni, egyetleneggel...

ELNÖK: Elnézést kérek, elnök úr, az általános vitára alkalmasságról kell csak döntenünk. Azt javaslom, a négynapos vitának a fontosabb fordulót, pontjait... *(Dr. Salamon László: Rövid leszek. - Derültség.)* Nagyon szépen köszönjük.

DR. SALAMON LÁSZLÓ (KDNP): Egyetlenegy értéket szeretnék kiemelni: az életnek és az emberi méltóságnak a jelenleginél hangsúlyozottabb védelmét.

Az államszervezetre áttérve tényleg nagyon röviden lezárhatom, mert gyakorlatilag az államszervezetet illetően lényeges, alkotmányos szinten lényeges változtatást a koncepció nem irányoz elő. Megvitattuk a kétkamarás parlament lehetőségét, de azt majdnem egyhangú szavazással elvetette a bizottság. Egyébként pedig - tényleg megfogadva elnök úr kérését - most a konstruktív bizalmatlansági indítványra, parlamentfeloszlatai kérdésekre vonatkozó javaslatot nem részletezem; ezeket nyilván meg fogjuk majd vitatni a parlamentben is, és ha úgy adódik, a részletes vita vonalán is.

Az igazságszolgáltatást illetően egy lényeges elem jelenik meg javaslatunkban: a közigazgatási bíróság felállítása. Illetve azért megemlítem, mert ez is üzenetértékű, hogy vissza szeretnénk térni a történeti elnevezésekhez, így a Legfelsőbb Bíróságot, amely magyar nyelvtenilag is helytelen, orosz nyelvteni sajátosságot tükröz, mert a „legfelső”-nek nincs fokozottabb formája a magyar nyelvben, ehelyett a Kúria elnevezést javasoljuk.

Az Alkotmánybíróságot illetően a koncepció az Alkotmánybíróság intézményének a megtartása mellett foglalt állást, azzal, hogy egyébként a jelenlegi alkotmánnyal egybehangzó módon az Alkotmánybíróság eszközrendszerét, hatáskörének szabályait ne az alkotmány, hanem sarkalatos törvény szabályozza.

Nagyjából tehát ennyit mondhatok el az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság által az Országgyűlés elé terjesztett alkotmánykoncepcióról, amelyet, ismétlem, nem szánunk jogi érvényre emelni. Nem kívánunk a kétharmados többség ilyen lehetőségével élni, hanem vitairatnak tekintjük.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Mielőtt az államtitkár úr véleményét kérdezném, szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy mindenki, a teremben jelen lévők tagjai voltak az eseti bizottságnak, tehát ez egy többszörös megvitatása már ugyanannak a kérdésnek, amire egyébként még lesz módunk. Ezt csak azért mondom, merthogy az általános vitára alkalmasság tekintetében már mindenki tudott véleményt nyilvánítani.

Államtitkár úr?

A kormány álláspontjának ismertetése (Dr. Rápássy Róbert, KIM)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! A kormány a határozati javaslatot - merthogy országgyűlési határozati javaslat került benyújtásra - azzal a módosító indítvánnyal, amelyet a két frakcióvezető benyújtott, tehát Lázár János és Harrach Péter frakcióvezető urak módosító indítványával együtt, annak a módosításával együtt támogatja. Ez azt jelenti, hogy a magunk részéről fel vagyunk készülve arra, hogy a kormány, ezen belül a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium kodifikációs segítséget nyújtson az alkotmánytervezetek elkészítéséhez. A részünkről tehát, anélkül, hogy tartalmilag bármilyen kérdésben állást szeretnénk foglalni, azon túl szeretném jelezni, hogy készen állunk erre a kodifikációs segítségre.

Még egy megjegyzést szeretnék tenni. Nagyon érdekes vita folyik már fél éve, miszerint is van-e alkotmányozási kényszer Magyarországon. Én nagyon bátran ajánlom önöknek, hogy nézzék meg az elmúlt két évtized kormányainak kormányprogramját, és lapozzák fel az alkotmányozásra, új alkotmányra vonatkozó mondatokat, keressék meg, vajon hány kormány ígerte meg eddig az új alkotmányt. Többek között éppen a hét végén a Magyar Szocialista Párt elnöke jelentette be, hogy nincs alkotmányozási kényszer Magyarországon. A 2002-es Medgyessy-kormány programjában szó szerint szerepel az, hogy új alkotmányra van szüksége Magyarországnak, tehát már 2002-ben a szocialisták szerint alkotmányozási kényszer volt, és ez változatlanul fennáll. A kormányok tehát hosszú ideje, politikai színezettől függetlenül megegyeztek abban, hogy maguk elé tűzték azt az ambíciózus célt, hogy új alkotmány készüljön. Talán önök is emlékeznek arra, hogy a Medgyessy-kormány

idején az Igazságügyi Minisztérium, illetve Petrétei József be is jelentette, hogy elkészítettek egy alkotmánytervezetet, tehát a kormány, a szocialista-szabad demokrata kormány már akkor felkészült arra, hogy benyújtsák az alkotmánytervezetüket az Országgyűlésnek. Csak megjegyzem, hogy a kormányváltás után mi nem találtuk meg ezt a tervezetet; biztosan azért nem, mert a miniszter úr a szellemi tulajdonának tekintette, és oktatói munkája során hasznosítja majd azt az alkotmánytervezetet. De a minisztériumban nem lehet fel Petrétei József akkor nyilvánosan bejelentett alkotmánytervezete, a mai napig nem lehet fel a minisztériumban.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólásra jelentkezett - az előbbiektől figyelembevételével - Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr. Parancsoljon!

Hozzászólások

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom, mint ahogy látható, részt vesz most ebben a bizottsági vitában, és úgy döntött, hogy bár az alkotmány-előkészítés szakaszában nem olyan irányba mentek a dolgok, ami egyébként a mi elveink szerint szükséges lett volna, azaz a történeti alkotmányunk ismételt kibontása és a történeti jogfolytonosság helyreállítása, és javaslatainkat döntő mértékben lesöpörték, a 27-ből három javaslatot fogadtak csak el, azonban mégis a képviselői felelősségünk és a választókkal szembeni felelősségünk az, hogy miután egyetlenegy párt vagyunk, amely következetesen szeretné kompromisszumok nélkül a történeti alkotmányunkat újra érvényre juttatni, ezért minden lehetőséget kihasználunk arra, hogy elmondjuk az ezzel kapcsolatos érveinket.

Egyébként a most előttünk fekvő koncepció és egyáltalán az alkotmányozás szó sem fogadható el számunkra. Szerintünk a helyes és követendő eljárás alapvetően egy olyan alaptörvény alkotása, amely tartalmilag azt a feladatot végzi el, amelynek a lényege az, hogy a Corpus Juris Hungarici anyajog testét képező, történeti sarkalatos törvények eszenciáját megfogalmazza, és megnyissa az utat, hogy a 67 éve megszakadt jogfolytonosság ismét helyreálljon. Ennek érdekében egy teljes körű felülvizsgálata szükséges az elmúlt 67 év jogalkotásának, az önkényuralom és az elmaradt rendszerváltozás teljes körű mérlegét meg kell vonni, és nyilván azon szerzett jogokat és azon sérelmeket, amelyeket az elmúlt időszak okozott, ezeket mind ki kell küszöbölni. Ezt most nyilván hosszú lenne kifejteni, ennek érveit úgyszólván elmondjuk majd a vitában.

Azonban most kicsit érdekesen alakul a helyzet, hiszen ha jól értjük, a most előttünk fekvő koncepció tulajdonképpen, bár a bizottság előterjesztette, lényegében nem fog olyan útmutatóul szolgálni, amely az alkotmányozás útját meghatározza. Igazából így a vitának az értelmét is meglehetősen korlátozottnak látjuk. Mi élni kívánunk azzal a lehetőséggel, hogy elmondjuk majd a történeti alkotmány melletti érveinket, de ezt a vitát így, ebben a formában, hogy ráadásul nem fűződik hozzá érdemi jogkövetkezmény, meglehetősen korlátozott hatásúnak látjuk. Azt azonban mindenképpen értékeljük, hogy egy olyan változás állt be most a kétharmados többség részéről, mely végül is felismerte azt, hogy nem lehet egy egyhatalmi centrumban megfogalmazott elvek alapján, alkotmánynak nevezett, chartális okiratot ráerőltetni az országra, hanem gyakorlatilag, ha jól értelmezzük, kinyílik a lehetősége annak, hogy azok az érvek, amelyeket egyszer már a bizottsági szakaszban nem fogadtak meg, például a termőföld kiemelt védelme, magyar katonák külföldre küldhetőségével kapcsolatos szigorú tilalom, illetve korlátozás, és egyáltalán a nemzeti önrendelkezés visszaállításához szükséges legfontosabb jogelvek és garanciák megfogalmazása, ezek újra elhangozhassanak. Ennek értelmében mi tehát annyit tudunk most tenni, hogy egyrészt a vitára alkalmasságát ennek a koncepciónak nem látjuk fennállni.

Azért nem látjuk tehát általános vitára alkalmasnak, mert nem áll azon az alapon, amely szerintünk egyedüli üdvözítő út lehet, tehát a történeti jogfolytonosság helyreállítása és a történeti alkotmány ismételt érvényre juttatása. Ugyanakkor viszont tudomásul vesszük, hogy ha és amennyiben ez parlament elé kerül, akkor ott minden eszközt és lehetőséget megragadunk arra, hogy meggyőzzük a kétharmados többséget arról, hogy ezzel a történelmi felelősséggel, amelyet kapott, jól és helyesen éljen, és a 33 nemzedék által kicsiszolt történeti alkotmány mellett foglaljon állást, és ne akarjon most egy egyszerű alkotmányozási aktussal túllépni, megkerülni olyan kérdéseket, amellyel pedig már 67 éve igazából nem nézett törvényalkotói szinten senki szembe. Ennek szellemében kívánunk eljárni a vitában.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rubovszky képviselő úr kért még szót.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen. Csupáncsak a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a kereszténydemokraták támogatják a módosító indítvánnyal együtt az előterjesztést.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor dönthetünk. Tehát általános vitára alkalmasságról döntünk. Az általános vitára, mint nyilván tudják, ezen a héten kerül sor, majd azt követően, a részletes vitát megelőzően az általános vitában elhangzottakat megint meg fogjuk tárgyalni bizottsági szinten, tehát számtalan fórumon fogunk még találkozni ezzel a kérdéssel.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

Kérdezem, ki az, aki támogatja az általános vitára alkalmasságát ennek a javaslatnak. *(Szavazás.)* 18 igen. Kik ellenzik? *(Szavazás.)* 3-an ellenzik; ezek szerint ilyen arányban fogadtuk el.

Most fölmerül az előadók kérdése. A kisebbségi véleményt, úgy gondolom, a Jobbik részéről Gaudi képviselő úr megfogalmazza; ez az egyik biztos pont. A bizottságban elhangzottak alapján a többségi véleményt Salamon... *(Dr. Salamon László: Én előterjesztő vagyok.)* - attól még lehetne, ezek nem kizáró okok. Akkor Horváth Zsolt képviselő urat megkérjük, hogy a többségi véleményt tolmácsolja a parlament erre vonatkozó tárgyalási időpontjában. 30 perc van erre, nem fontos kitölteni, szeretném mondani; mindenki azt tételezi, hogy mindenki részt vesz benne, de mint látjuk, ez nem így van.

Köszönöm szépen, áttérünk a következő napirendi pontra. *(Az MSZP képviselői visszatérnek az ülésterembe.)*

(A napirendi pont tárgyalásának vége: 10 óra 45 perc)

Dr. Balsai István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea